

**UNIVERZITA KARLOVA
FARMACEUTICKÁ FAKULTA V HRADCI KRÁLOVÉ**

Katedra farmakologie a toxikologie

Studijní program: Farmacie

Posudek vedoucího / konzultanta diplomové práce

Autor/ka práce: **Beáta Repel'ová**

Vedoucí/školitel/ka práce: PharmDr. Lukáš Červený, Ph.D.

Rok zadání: 2014

Konzultant/ka práce:

Rok obhajoby: 2017

Název práce:

Studium vlivu antiretrovirálních léčiv na transmembránový transport tenofoviru disoproxil fumarátu přes monovrstvu MDCKII-ABCB1 buněk

Téma práce si autor/ka si vybral/a z nabídky katedry.

Práce s literaturou autora/ky byla Výborná.

Jazyková vybavenost autora/ky byla Výborná.

Invence autora/ky byla Velmi dobrá.

Iniciativa autora/ky byla Výborná.

Autor/ka pracovala většinou samostatně, velmi zodpovědně.

Problémy, pokud se vyskytly, řešil/a s pomocí vedoucího.

Metodická zdatnost a zručnost autora/ky byla výborná.

Interpretace výsledků byla správná a zcela samostatná.

Hodnocení výsledků v kontextu jiných prací bylo velmi zodpovědné.

Práce v kolektivu, kooperativnost autora/ky byla výborná.

Zpracování textu práce bylo samostatné, s malými korekcemi a bylo velmi pečlivé.

Grafická a jazyková úprava byla výborná.

Působení autora/ky na katedře bylo přínosné.

Doporučuji diplomovou práci k uznání jako práci rigorózní

Slovní hodnocení, výrazné rysy autora/ky a práce:

Diplomantka Beáta Repel'ová ve své práci navazovala na výsledky publikované Skupinou experimentální farmakologie a lékových interakcí, kdy tenofovir disoproxil fumarát byl identifikován jako substrát P-glykoproteinu a breast cancer resistance proteinu. Jejím cílem pak bylo studovat pomocí in vitro metody využívající MDCKII monovrstvy lékové interakce tenofoviru disoproxil fumarátu na P-glykoproteinu. Toto téma částečně vycházelo i ze studie Tong et al. publikované v Antimicrobial agents and chemotherapy (2007), kteří právě využili P-glycoproteinem transdukovanou buněčnou linii MDCKII pro kvantifikaci lékových interakcí tenofoviru disoproxil fumarátu s inhibitory proteázy. Od počátku však narážela na fakt, že tenofovir disoproxil fumarát je pravděpodobně substrátem endogenně exprimovaných efluxních transportérů (což autoři Tong et al. nevzali vůbec v potaz). Tento fakt značně komplikoval interpretaci výsledků a ovlivnil výstupy diplomové práce. Výsledky jejího snažení jsou tedy nepublikovatelné, ale jejich význam tkví v tom, že nám ukázala, že model využívající MDCKII buňky je nevhodný pro testování lékových interakcí tenofoviru disoproxil fumarátu na efluxních lékových transportérech.

Celkové hodnocení, práce je: výborná, k obhajobě: doporučuji

V Hradci králové dne 31.5.2017

.....
podpis